

21. (א) הוראות סעיפים 1 (5) ו-11 יחולו, לגבי אזורים שהוכרזו כאזורים עירוניים לשנת המס 1976 ואילך, החל מאותה שנה, ואולם במקום הסכומים של 75,000 ו-225,000 לירות יבואו –

לשנת 1976 – 40,000 ו-100,000 לירות;

לשנת 1977 – 50,000 ו-125,000 לירות;

לשנת 1978 – 60,000 ו-150,000 לירות.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) לא יהיה בעל נכס חייב לשלם מס עליו מעל לסכום שהיה חייב בו אילולא ההוראות האמורות.

22. לענין שנת המס 1978, ייקרא סעיף 20 (ב) (1) לחוק העיקרי כאילו במקום "7.5%" באמר "10%".

שמחה ארליך
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק מס רכוש וקרן פיצויים (הוראת שעה), תשל"ט-1979 *

מס נוסף לשנת
1979

1. על אף האמור בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961¹ (להלן – החוק העיקרי), ישלמו בעלי הנכסים שלהלן בשנת המס 1979 מס נוסף על המס שהם חייבים בו לפי החוק העיקרי (להלן – מס נוסף), בשיעור משויימים כמפורט לצידם:

%	
1.2	(א) נכסים המתוארים בסעיף 3 לחוק העיקרי: קרקע שהיא מלאי עסקי לענין מס הכנסה
2.5	(ב) קרקע אחרת
1.5	(ג) בנין עסקי ובנין מיוחד אחר ששיעור המס המוטל עליהם לפי החוק העיקרי הוא 1.5%
0.2	(א) נכסים המתוארים בסעיף 4 לחוק העיקרי: בנין חקלאי
0.35	(ב) בנין מאגר
	(ג) קרקע ומטעים –
0.25	(1) לגבי חלק השווי שאיננו עולה על 75,000 לירות לדונם כשהבעל איננו חקלאי, ולגבי חלק השווי שאיננו עולה על 225,000 לירות לדונם כשהבעל הוא חקלאי
2.5	(2) לגבי חלק השווי העולה על 75,000 לירות לדונם כשהבעל איננו חקלאי, ולגבי חלק השווי העולה על 225,000 לירות לדונם כשהבעל הוא חקלאי
	(3) מכנה בתהליך בניה –
1.2	(א) שיעור חד פעמי
0.6	(ב) שיעור כל מקדמה

¹ נתקבל בכנסת ביום ה' בניסן תשל"ט (2 באפריל 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1391, תשל"ט, עמ' 122.

² ס"ח תשכ"א, עמ' 100; תשל"ט, עמ' 96.

2. (א) (1) יחיד שהיה ביום ד' בניסן תשל"ט (1 באפריל 1979) בעל קרקעות שסעיף 1 (1) (ב) חל עליהן (להלן בסעיף זה – קרקעות עירוניות) יהיה זכאי, לענין המס הנוסף, לניכוי של שני שלישים מחלק השווי הכולל של קרקעותיו העירוניות, עד מיליון לירות.

(2) עלה השווי הכולל של קרקעותיו העירוניות על מיליון לירות, יופחת הניכוי האמור בפסקה (1) בשני שלישים מחלק השווי העולה על מיליון לירות כאמור.

(ב) (1) יחיד שהיה ביום ד' בניסן תשל"ט (1 באפריל 1979) בעל קרקעות ומטעים שסעיף 1 (2) (ג) חל עליהן (להלן בסעיף זה – קרקעות חקלאיות), יהיה זכאי, לענין המס הנוסף, לניכוי של שני שלישים מחלק השווי הכולל של קרקעותיו החקלאיות שחל עליהן סעיף 1 (2) (ג) (2) (להלן בסעיף זה – שווי מזכה), עד מיליון לירות.

(2) עלה השווי המזכה הכולל על מיליון לירות, יופחת הניכוי האמור בפסקה (1) בשני שלישים מחלק השווי המזכה העולה על מיליון לירות כאמור.

(ג) היו ליחיד גם קרקעות עירוניות וגם קרקעות חקלאיות, יצורף, לענין מתן הניכוי, השווי המזכה לשווי הכולל של הקרקעות העירוניות.

(ד) בסעיף זה, "יחיד" – לרבות בן-זוגו וילדיו שבתחילת שנת המס 1979 טרם מלאו להם 18 שנה (להלן – משפחתו).

(ה) הזכות לניכוי לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) מותנית בכך שבעל הקרקע –

(1) יגיש למנהל, לא יאוחר מיום ה' בתמוז תשל"ט (30 ביוני 1979), הצהרה שבה יפרט את כל הקרקעות שבבעלותו ובבעלות משפחתו, לרבות קרקעות בבעלות משותפת עם אחרים;

(2) ישלם עד יום ט' בתשרי תש"ם (30 בספטמבר 1979) את מלוא המס הנוסף המגיע בשל הקרקעות, ואם השיג על השומה – לפחות את המס שאינו שנוי במחלוקת; ובלבד שאם שילם את המס שאינו שנוי במחלוקת והתברר כי הוא חייב סכום מס נוסף לא יהא זכאי לניכוי בשל חלק השווי שממנו עולה הסכום הנוסף.

3. על אף האמור בסעיף 1, יחיד שסעיף 2 אינו חל עליו ושהיה ביום ד' בניסן תשל"ט (1 באפריל 1979) בעל קרקע אשר סעיף 1 (1) (ב) או (2) (ג) חל עליה ואשר סוגה, יעודה ואפשרויות הניצול הכלכלי שלה, וכן הבעלות בה, לא נשתנו משנת 1978, לא ישלם עליה לשנת המס 1979 יותר ממש על השווי שנקבע לשנת 1978 בתוספת 150%, ובלבד ששילם את מלוא המס המגיע ממנו עליה עד יום ט' בתשרי תש"ם (30 בספטמבר 1979).

סייג

4. על אף האמור בסעיף 16 לחוק העיקרי, רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות, גם בשנת המס 1979, את השווי של הנכסים המפורטים בסעיף 13 לחוק העיקרי.

סמכות לשנות
שוויים של נכסים

5. הוראות החוק העיקרי, למעט ההוראה בדבר הנחה בשל הקדמת תשלום על פי סעיף 20 (ב) לחוק העיקרי – לגבי מי שסעיף 2 חל עליו – יחולו לגבי המס הנוסף כאילו היה מס רכוש; לא תהיה סמכות מכוח סעיף 51 לחוק העיקרי להאריך את המועד לתשלום כאמור בסעיפים 2 (ה) (2) או 3 לחוק זה.

החלת הוראות
החוק העיקרי

שמחה ארליך
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 34), תשל"ט-1979 *

1. בסעיף 9א לפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה) –
- (1) בסעיף קטן (א), בהגדרת "קיצבה מוכה", במקום "8,300" יבוא "12,500", ובסופה יבוא "קיצבה שחלק ממנה הוון – תבוא בחשבון לענין זה הקיצבה שהיתה משתלמת אילולא ההיוון";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "25%" יבוא "30%" ובמקום "83" יבוא "150";
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום "8,300", פעמיים, יבוא "12,500";
- (4) בסעיף קטן (ה), במקום "יופחת סכום הקיצבה שהוונה מהסכום הפטור של הקיצבה" יבוא "יופחת השיעור שהוון מהשיעור הפטור של הקיצבה".
2. בסעיף 9ב לפקודה, במקום "25%" יבוא "30%".
3. בסעיף 32 (9) (א) (2) לפקודה, במקום "8,000" יבוא "9,500".
4. בסעיף 41 לפקודה, בפסקה (1), אחרי "34" יבוא "36".
5. בסעיף 44 (א) לפקודה –
- (1) ברישה, במקום "לפי סעיף 37 או" יבוא "לפי סעיף 37, או של אשתו שהכנסותיה מחושבות בנפרד לפי סעיף 66, או של בן משפחתו שבעדו הוא זכאי";
- (2) בפסקה (1), במקום "2,000" יבוא "5,000" או סכום גבוה יותר שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת";
- (3) אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(3) בסעיף זה, "טיפול רפואי" – לרבות ביטוח רפואי שלא תבעו בשל תשלומים בעדו ניכוי לפי סעיף 24ב."
6. בסעיף 45 לפקודה, אחרי "או מפגר" יבוא "או שהיה לאשתו הורה או ילד כאמור".
7. בסעיף 44א (ד) לפקודה, במקום "900" יבוא "3,000".

* נתקבל בכנסת ביום ה' בניסן תשל"ט (2 באפריל 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בח"ח 1385, תשל"ט, עמ' 152.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ח, עמ' 234.